

L'HORA NOVA

La commemoració de la Revolució de la U. R. S. S.

A les terres grans i enormes de la U. R. S. S. — la veïa Rússia d'abans — ha estat commemorada la revolució de la massa treballadora del seu poble. La multitud proletària, àgil, activa i humana, s'ha llançat als carrers i a la Plaça Roja de Moscou, per expressar ben alt el seu entusiasme i la seva pregona emoció per l'estabilitat social del seu país, admirada avui i tinguda en compte — vulgue's o no — per la totalitat de les nacionalitats que formen l'Univers.

No ha estat sol el poble de la U. R. S. S. en la commemoració de la seva gesta magnífica, la que actualment és el mirall dels països avançats, dels que breguen per viure amb llibertat, sense opressió. Amb ell, espiritualment, han mostrat la seva fermesa multituds incalculables de treballadors de totes menes, de treballadors que formen l'essència fina i veritable de la població mundial i que en definitiva són els únics que permeten el progrés de la vida. Bella i emocionant solidaritat significa aquest acte commemoratiu expressat en totes les terres dels cinc continents de l'Univers, especialment ara que la lluita desencadenada arreu — encara que interna — es planteja entre el feixisme i l'antifeixisme.

La U. R. S. S., poble de pau, poble que ha foragitat del seu si la misèria del temps dels tzars, és la llanterna del continent europeu que senyala la fita d'un demà pròsper i agradable. Inútilment pretenen apagar-la aquesta llanterna les nacions feixistes, que ara ajuden el conglomerat militar-clerical-plutòcrata que preté anul·lar els treballadors d'Espanya. La U. R. S. S. seguirà il·luminant els pobles virils, els que senten l'ansia d'esclafar el feixisme. La seva llanterna serà el guia més ferm per al futur immediat.

Prou ho veien així els manifestants catalans, que abans d'ahir omplenaven els carrers de Barcelona. Ho veien així quan aixecaven el puny enlaire i quan cantaven «Els Segadors» i «La Internacional». Ho veien així quan aplaudien frenèticament en la desfilada de les nombroses banderes de l'Antifeixisme. Ho veien així quan les mateixes mans s'ajuntaven altra volta per a mostrar la seva conformitat i el seu entusiasme en l'abraçada cordial del Cònsul de la U. R. S. S. amb el nostre President Companys.

Sembla que encara ara es senti l'eco dels crits fermes de l'abans d'ahir prometent unió indestructible per a portar ràpidament a la pràctica l'afany comú de tots els qui estimem amb intensitat el poble rus del

present. La manifestació de les masses populars del nostre poble, efectiva i viril com mai, venia a dir amb tota amplitud davant l'escomesa actual dels enemics: no passaran!!

Exactament; no passaran. No hi ha res tan difícil de destruir i de disgregar que l'anhel profundament sentit de la massa popular. Es l'ànima pura del poble humil que mai mor i que ho fa possible tot, en unir voluntats. Es allò que l'endemà d'una dissort creix enormement, endut per ànsies renovadores, plenes de veritable sentit humà. I l'anhel del poble espanyol, del nostre, dels antifeixistes, és profundíssim. Cal tenir-ho en compte.

S'estrellarà a les portes mateixes de Madrid, l'intent desesperat del feixisme. Res hi fa que tinguin l'ajut decidit d'un poble llatí i d'un altre de germànic. A casa nostra, moralment i material, el tenim d'aquell que ningú por torce'l, sigui qui sigui el temerari que faci la prova. El tenim del poble de la pau i del progrés, del que no s'ajup per res en la marxa segura i ràpida vers el benestar social del món tot. Del que està a la davantera de tots els pobles, i diu, enèrgicament i ple de virilitat: Endavant, treballadors! Ací estic jo per guiar-vos i per dur-vos de victòria en victòria.

La nostra commemoració de la revolució russa de l'any 1917, s'ha escaigut, aquest any, en temps de guerra, en les hores decisives de la lluita ferotge que estem sostenint per extirpar de les terres espanyoles l'allau feixista que vol robar-les. Els ulls de l'actual població russa, en commemorar la seva gesta heròica de dinou anys enrera, devien restar fets a Espanya, on no solament s'hi resolt el plet intern de la nació, sinó el de l'esdevenidor d'Europa i potser el del món sencer.

Clams de joia de la joventut treballadora, és el què necessitem. Aquests clams sols podem obtenir-los si fem factible la derrota de totes les forces feixistes d'ací i de fora d'ací i si els barrem el pas per tots els indrets on pretinguin passar.

Amb la nostra gesta del present, hem d'aixecar l'esperit liberal de les nacionalitats que estan sotmeses sota l'imperi del feixisme internacional i d'aquelles altres que perillan en succeir-se la fortitud indubtable de la seva escomesa. Entre tots, ben units, realitzem l'obra comuna que ens correspon, la que ha de servir d'exemple i mirall arreu, per la seva direcció intel·ligent i pel seu contingut humà i progressiu.